

Exposició: **PANG XUNQIN.
FIGURES DECORATIVES XINES**

IVAM Institut Valencià d'Art Modern
28 febrer – 17 abril

Organitzada per: Changshu Art Museum
IVAM Institut Valencià d'Art Modern

Comissari: Wenxiong Wu
Director del Changshu Art Museum

L'exposició, fruit del conveni de col·laboració subscrit amb el Museu d'Art de Changshu, i emmarcada dins de la línia de "Art i Disseny", posa de manifest a través de l'obra de Pang Xunqin, la contribució de l'art xinès tradicional en un context de modernitat artística. Mitjançant un recorregut per l'estètica i el pensament de Xunqin es pot apreciar la riquesa de les huitanta-quatre peces que componen aquest repertori artístic. Totes elles van ser realitzades l'any 1939 i representen un laboratori per a l'estudi i l'anàlisi de les tendències globalitzades que anaven sorgint en la Xina fa més de setanta anys.

Amb motiu de l'exposició s'ha editat un catàleg que reproduïx les obres exposades i reuix els textos de Liu Jude, Maria Cruz Alonso i Consuelo Ciscar.

El pintor i dissenyador Pang Xunqin (1906-1985) va ser una figura primordial en la recuperació de les arts decoratives i els motius basats en antics elements de l'art popular, una de les seues majors aportacions a l'art xinès va ser donar-li un context modern a l'art decoratiu tradicional. Pang Xunqin és un exemple pioner de saber com enfrontar-se a la modernitat des de punts de vista i formes de viure allunyades de la seua sense desmarcar-se de les seues sòlides arrels orientals. Xunqin, com podem advertir en esta àmplia exposició que organitza l'IVAM en col·laboració amb el Changshu Art Museum, és un creador que es va anticipar al seu temps i ha sigut un clar referent per a les noves generacions que han anat apareixent amb força en els centres neuràlgics artístics de la Xina a partir de la dècada dels huitanta.

L'aparició d'una modernitat sistemàtica, parlant en termes tant econòmics, ideològics com culturals, no va arribar a la Xina fins a finals de la dècada dels

huitanta del segle XX. No obstant això, el debat de la confrontació entre les diferències culturals entre l'Orient i l'Occident va tindre el seu origen en el segle XVII, quan els pintors xinesos van començar a contemplar les idees occidentals sobre la representació pictòrica. L'expansió de l'imperialisme polític i econòmic de les potències occidentals de finals del segle XIX, va propiciar l'aparició d'una xicoteta revolució cultural en Xina, on una elit d'intel·lectuals es va apropiat d'una sèrie de models de la cultura occidental i els va utilitzar per a revivar les seues tradicions. Aquest projecte va anar evolucionant durant quasi tota la primera mitat del segle XX, de manera que podem situar a Pang Xunqin en aquesta època procliu a una interrelació cultural i artística.

Vint-i-cinc anys després de la mort de Xuquin, mitjançant aquesta exposició, posem en relleu algunes de les claus de l'èxit d'un artista que ja en els anys 20 va estudiar Belles Arts a París. Aquesta estreta relació que va mantindre amb la capital francesa li va propiciar un marcat interès pel moviment *Art Nouveau* que va abordar de manera persistent en tota la seua trajectòria professional. Podem dir que un dels màxims èxits d'aquest artista i decorador va ser el de renovar la tradicional decoració xinesa al assignar-li uns elements narratius que la contextualitzaven amb la modernitat.

En aquest conjunt d'obres decoratives en paper i de format reduït veiem com Xuquin s'apropia d'una estètica que ha descobert a Occident per a posar-la en joc amb els patrons, imatges i documents que recupera de la vetusta cultura dels seus avantpassats. D'aquesta manera, es pot visualitzar una imatgeria que es carrega de dracs, cavalls, aus i altres animals sorgits de les llegendàries històries orientals per a cobrar una viva espectacularitat al refrescar-se amb una estètica occidental que ens recorda de vegades a dissenyadors *Pop* com ara Keith Haring (recordem que tant Xuquin com Haring utilitzen els seus dissenys per a posar-los al servici de la indústria de l'oci, tèxtil, llar...). En aquest sentit, tal com podem apreciar en aquesta mostra, malgrat el fet de ser obres realitzades en 1939 tenen una vigència i una actualitat molt destacades. I és que, podríem dir, que el resultat d'aquestes peces ha sigut una contínua experimentació dins de tendències artístiques de diferent índole entre les que podem trobar no sols les hereves dels estils més tradicionals i figuratius sinó també les més abstractes, conceptuals i modernes.

Indubtablement, per a aconseguir aquests dibuixos, l'artista xinès no sols va fer ús d'una imaginació, d'un caràcter renovador, i, sobretot, d'una intel·ligència que li permetia combinar, de forma adequada, tots els seus recursos artístics, sinó que de segur va conèixer alguns dels escrits que van nàixer d'artistes com Paul Klee o Wassily Kandinsky (publicats per la Bauhaus) i que van servir d'introducció a la gramàtica de l'escriptura visual.

Per això, en aquest mateix orde d'idees, les obres de Xunqin, poden referir-se tant a l'escriptura com al dibuix, de manera que el seu traçat es percep, com es reflectix en aquesta mostra, com una Gestalt: una forma o imatge simple que persegueix estimular a l'espectador amb una visió cultural integradora i precursora.